

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

na posiedzeniu w trybie 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 stycznia 2019 r.,
sprawy **M. M.**
skazanego z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt XI Ka [...]
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.
z dnia 12 stycznia 2018 r., sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz M. S., Kancelaria Adwokacka w P. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa zł, osiemdziesiąt gr) w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3) zwolnić skazanego od kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. uznał M. M. za winnego tego, że od 10 grudnia 2016 r. do dnia 27 marca 2017 r. w P. woj. [...] znęcał się psychicznie i fizycznie nad zamieszkującą z nim siostrą I. M. w ten sposób, że znajdując się pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, zakłócał wypoczynek i ciszę nocną, ośmieszał, zakłócał spokój puszczając głośno muzykę i kopiąc w meble, groził

pobicie lub pozbawieniem życia nożem sprężynowym, ponadto naruszał jej nietykalność cielesną poprzez popychanie, szarpanie, łapanie za ręce, uderzał w twarz i po rękach, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się bezpośrednio po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze siedmiu miesięcy i siedmiu dni będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne, to jest czynu wypełniającego dyspozycję art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i na podstawie art. 207 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w L., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, zarzucającej obrazę art. 7 k.p.k., 410 k.p.k., 424 § 1 pkt 1 k.p.k., błąd w ustaleniach faktycznych i rażącą surowość kary oraz żądającej uniewinnienia oskarżonego albo uchYLENIA wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zmienił zaskarżony wyrok jedynie w ten sposób, że obniżył karę do roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji obrońca skazanego zarzucił „rażące naruszenie prawa, mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez:

1. zaaprobowanie przez Sąd Okręgowy w L. oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd Rejonowy w P. w zakresie dowodów mających przemawiać za sprawstwem oskarżonego M. M. co do czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. dowodu z zeznań pokrzywdzonej I. M. a także A. S. i M. T. w sytuacji, gdy ocena tego dowodu nastąpiła wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a prawidłowa ocena powyższych dowodów dokonana w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu zabronionego zakwalifikowanego z art. 207 § 1 k.k.

2. pozbawione logiki przyjęcie, przez Sąd Okręgowy w L., iż chociaż z uwagi na upośledzenie umysłowe pokrzywdzonej jej zeznania nie pozwalałyby na przypisanie oskarżonemu znęcania się nad nią, to wskazywanie na sytuację panującą w domu oskarżonego i pokrzywdzonej przez A. S. i M. T. miałyby już uzasadniać ustalenia dotyczące sprawstwa i winy oskarżonego zarzucanym mu czynie w sytuacji, gdy wszyscy inni świadkowie, którzy mieli wiedzę o zachowaniu

oskarżonego, posiadali ją właśnie od pokrzywdzonej, a zatem skoro same zeznania pokrzywdzonej nie mogłyby stanowić dowodu na przypisanie oskarżonemu zarzucanego mu czynu, to tym bardziej takiej funkcji nie powinny pełnić zeznania oparte o relację pokrzywdzonej”.

Skarżący się wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, przeto możliwe było oddalenie jej na posiedzeniu (art. 535 § 3 k.p.k.).

Wbrew zarzutom, Sąd odwoławczy nie uchybił dyspozycjom art. 433 § 2 k.p.k. i 457 § 3 k.p.k., to znaczy, należycie rozważył zarzuty apelacyjne i podał, dlaczego uznał je za niezasadne. Ocena zeznań pracowników socjalnych – A. S. i M. T. oraz sąsiadki „przez ścianę” – A. Ł., dokonana ponownie przez Sąd Okręgowy mieści się w granicach art. 7 k.p.k. Zeznania tych świadków pozytywnie weryfikowały depozycje pokrzywdzonej, zaś oba Sądy miały w polu widzenia: jej ułomności, czy mogły mieć wpływ na treść zeznań pokrzywdzonej i w jakim zakresie jej zeznania mogą być wykorzystane do ustaleń faktycznych. Kierując się wskazaniem zawartym w art. 7 k.p.k. co do oceny dowodów należało mieć na uwadze, że po pierwsze, wypowiedzi pokrzywdzonej wobec pracowników socjalnych były spontaniczne i krótko po zaistniałych zachowaniach oskarżonego, i po drugie, świadek A. Ł. nie bazowała na wiadomościach od pokrzywdzonej, lecz wielokrotnie słyszała, jak zachowywał się oskarżony wobec pokrzywdzonej i jak ona reagowała. Dlatego w rzeczywistości wywody kasacji są tylko polemiką z wywodami Sądu odwoławczego, który oceniał dowody we wzajemnym powiązaniu i w uwzględnieniu czasu, w którym były utrwalone i ujawnione.

Z przytoczonych względów oddalono kasację jako oczywiście bezzasadną, ponieważ zarzuty okazały się chybione.